

18. 12, 14. — 2) HALĀ. 1, 60.

तत 1) Z. 5 तता von einem Mädchen gesagt so v. a. geschändet. — 3) n. Bez. des 6ten astrologischen Hauses VARĀH. BRH. 1, 16.

तति, संतोष^० Spr. 3136. भूयात्काचिन् मे तति: LA. (II) 90, 17. का त-
ति: was schadet es? Spr. 4471. KATHĀS. 57, 86. का ततिर्मम 121, 79. इ-
ति न तति: so v. a. Fehler SĀH. D. 216, 14.

तत्त 2) PĀNĀV. BR. 19, 1, 4. wohl Kämmerling KATHĀS. 52, 106. fg. 117.

तत्र vgl. noch चित्र^०.

तत्रप vgl. मरु^०.

तत्रसव, ब्रह्मत्रसवेषु M. 3, 23.

तत्रियव्रव s. u. व्रव.

2. तद् adj. vorschnellend, vorlegend; s. बाहु^०.

1. तन् 2) वज्रैर्धृष्टुः तपवीत TBR. 3, 2, 10, 1.

— वि, वित्त KATHĀS. 61, 102. 77, 31.

तत्तव्य, तत्तव्यमेतस्मान्मे उपराधतः KATHĀS. 119, 53.

1. तप् streiche das caus.; die Stellen gehören zum caus. von 3. ति.

3. तप्, hierher stellt BENFEY तपयित्वा PĀNĀT. 86, 2, welches aber
zum caus. von 3. ति gehört.

1. तपण 1) घन^० N. pr. KATHĀS. 74, 154. 182.

2. तपण 1) BHĀG. P. 10, 87, 16. 12, 6, 61. — 2) BHĀG. P. 10, 82, 41. 85, 18.
14, 15, 33. Hierher wohl auch तपयौकगुरुभिः Verz. d. Oxf. H. 98, a, 9.

तपणाक 1) WILSON, Sel. Works 1, 22. fgg. Verz. d. Oxf. H. 109, b, 2.
250, a, 36. 251, a, 36. KATHĀS. 53, 137. 141. SARVADARĢANAS. 61, 12. ०वि-
कार DAČAK. in BENF. Chr. 184, 6. ०वृत्ति (vgl. नमवृत्ति) UĠĠVAL. zu UĠĠDIS.
1, 158. घन^० N. pr. KATHĀS. 74, 148. An den meisten Stellen wird ein
Gāina-Bettler gemeint sein. Nach NĪLAK. zu MBH. 1, 789 = पाषण्डभितु.

तपयिषु (vom caus. von 3. ति) adj. vernichtend BHĀG. P. 10, 37, 22.

स्वमघं तपयिष्वः die Absicht habend ihre Sünde zu tilgen 82, 6.

तपा 1) तपाः AIT. BR. 1, 13. राजा कृष्टो ऽतिपत्तपाम् KATHĀS. 53, 154.

द्वादश तपाः so v. a. zwölf Tage WEBER, ĠJOT. 99.

तपाकर VARĀH. BRH. S. 44, 1. 103, 9. BRH. 14, 1.

तपाचर R. 7, 23, 2, 13. von Thieren (wie Eulen, Schakale u. s. w.)
VARĀH. BRH. S. 46, 66.

तपानाथ ČIČ. 3, 22. VARĀH. BRH. 5, 2.

तपापहृ (तपा + हृ^०) m. der Vertreiber der Nacht, die Sonne R. 7, 23, 2, 12.

तपावृत्ति (त^० + वृ^०) adj. in der Nacht seinen Lebensunterhalt findend
VARĀH. BRH. S. 104, 61 (S. 499, Z. 3 v. u.).

1. तम् 3) श्रुत्वापि तन्मकाराजं तप्तमेव न कृतो सः R. 7, 25, 27. — 4)
सो ऽस्मि प्रीतः तमत एव KĀTH. 10, 7. तमस्तु VARĀH. BRH. S. 104, 2. तम्य-
ताम् BRH. 28, 7. — 5) तत्सादृश्यविनोदमात्रमपि मे दैवेन न तम्यते Spr.
2280. — 6) तमति हि न स्वजनं स्वतन्त्रबुद्धिः schonen, nachgiebig sein
gegen VARĀH. BRH. S. 69, 17.

तम 1) c) मरुत्यल्पे ऽप्युपायज्ञः सममेव भवेत्तमः Spr. 2142. बभूव जड-
वत्तो ऽपि सिद्धान्तं कर्तुमत्तमः Verz. d. Oxf. H. 23, b, N. 5. — e) अधर्मयु-
क्तैश्चपत्नैरपिउत्तेन पापमित्रैः सह वर्तितुं तमम् Spr. 2729. — 3) a) Zahm-
heit (einer Gazelle) R. 3, 49, 25. — c) Spr. 532. VARĀH. BRH. S. 28, 10.
PĀNĀV. 3, 2, 27. यमपत्नी Verz. d. Oxf. H. 23, b, 6. Erdboden BHĀṬṬ. 3, 22.
Erde als Stoff Verz. d. Oxf. H. 104, b, 28. — d) als Verfasserin von
V. Theil.

Mantra bei den Čākta 101, b, 8. — g) ————— Ind.
St. 8, 386. — 4) m. eine Art Sperling RĀĠAN. im ČKDr. u. गृहकर्तृ.
— Vgl. बहृ^०.

तमणीय R. 7, 13, 36.

तमता (von तम) f. Befähigung, das Können, Vermögen Spr. 3378.

तमत्व (wie eben) n. dass.; mit loc. SĀH. D. 117, 15. ०जननतमत्वासेभ-
वात् SARVADARĢANAS. 168, 18.

तमवत् adj.: Agni KĀṬU. 10, 7 mit Bezug auf Wurzel तम्.

तमाकृत्याण (त^० + क^०) m. N. pr. eines Autors Verz. d. Oxf. H. 377, b, 2.

तमाचार्य (तमा + आ^०) m. N. pr. eines Verfassers von Mantra bei
den Čākta Verz. d. Oxf. H. 101, b, 19.

तमातनय m. der Sohn der Erde, der Planet Mars VARĀH. BRH. S. 6, 11.

तमावती f. N. pr. eines Frauenzimmers Verz. d. Oxf. H. 133, a, 13.

तमावत्त N. pr. einer Oertlichkeit Verz. d. Oxf. H. 339, b, 12.

1. तय, सत्यवादी हि लोके ऽस्मिन्परमं गच्छति तयम् Spr. 3813.
BHĀṬṬ. 6, 23.

2. तय 1) तयमेति वर्धते वा nimmt ab oder zu (der Mond) VARĀH. BRH.
S. 4, 31. ०रेण das Aufhören 12, 18. 104, 9. पत^० Ende eines Halbmonats
28, 20. Z. 6. fg. VER. 21, 18 ist धनतय N. pr. — 3) = तयमास WEBER,
ĠJOT. 100. — 6) n. N. des letzten Jahres im 60jährigen Jupitercyclus
VARĀH. BRH. S. 8, 52.

तयकर m. N. des 49ten Jahres im 60jährigen Jupitercyclus VARĀH.
BRH. S. 8, 47. adj. als Beiw. des Mondes VĀDDHA-KĀN. 12, 16 fehlerhaft
für तयिकल (तयिन् + कल); vgl. BHĀG. P. 5, 22, 9.

तयकृत् m. N. des letzten Jahres im 60jährigen Jupitercyclus Verz.
d. Oxf. H. 332, a, 7.

तयमास (2. तय + मास) m. ein überschüssiger lunarer Monat, welcher
bei der Ausgleichung der lunaren mit der Sāvāna-Zeit ausgeschieden
wird, WEBER, ĠJOT. 100. fgg. GANĪTĀDHJ. 60.

तयाह (2. तय + अह) m. ein überschüssiger lunarer Tag, welcher bei
der Ausgleichung der lunaren mit der Sāvāna-Zeit ausgeschieden wird,
GANĪTĀDHJ. 26. fg. 43. 48. ०आह Verz. d. Oxf. H. 294, b, 24. — Vgl. ति-
थितय, दिनतय.

तयित SARVADARĢANAS. 56, 22.

तयिन् 1) 2) चन्द्र Spr. 898. — 2) VARĀH. BRH. 23, 17.

तयोपशम (2. तय + उ^०) m. bei den Gāina vollständiges zu-Nichte-
Werden (des Thatigkeitsdranges) SARVADARĢANAS. 34, 6. 12.

तय्य, MBH. 13, 1607 liest die ed. Bomb. richtig घनय्यम्.

तर् 3) तर्त्तौ च पयस्त्रस्तमुरभिं (पयस्त्रस्त^० gedr.) गाम् R. 7, 23, 21.

चतार (so die neuere Ausg. st. चकार) च भृशं रक्तम् HARIV. 8898.

— आ caus. = आसेचयति PĀNĀV. BR. 11, 5, 10. 11.

— उप übergiessen: उपेतारति बुद्धौ धृतेन TBR. 3, 7, 12, 3.

— प्र vgl. प्रतरण.

2. तल्, कल्मषं तालयति Spr. 4998.

— परि vgl. परिनालन.

— प्र KAUC. 76. प्रनालित HALĀ. 2, 253. ०पाद् P. 6, 2, 110, Sch. —
Vgl. प्रनालक fgg.

तवकृत् adj. Niesen verursachend; subst. Artemisia sternutatoria